

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj

Številka: 060-10-13/2019/7
Ljubljana, 6. 9. 2019

Predlog

ZAPISNIK

34. seje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, ki je bila v ponedeljek, 2. septembra 2019, v veliki dvorani na Tomšičevi 5, v prostorih parlamenta Republike Slovenije, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je pričela ob 14. uri in se končala ob 16.50 uri.

Komisija je 1. točko dnevnega reda obravnavala skupaj z Interesno skupino lokalnih interesov.

Prisotni:

- predsednik: Dušan Strnad
- podpredsednik: Samer khalil
- člani: Dejan Crnek, Franc Golob, Janoš Kern, Oskar Komac, Bojan Kontič, Milan Ozimič, Bojan Režun, Franci Rokavec, Matjaž Švagan, Bogomir Vnučec, Cvetko Zupančič.

Opravičeni:

- Boris Popovič, Branko Šumenjak, Davorin Terčon, mag. Igor Velov.

Ostali prisotni:

- Damijan Škrk, Uprava RS za varstvo pred sevanji
- prof. dr. Boštjan Brezovnik, prof. dr. Borut Holcman, Pravna fakulteta Univerze v Mariboru
- Igor Osojnik, Aleš Škraban, Matjaž Podjavoršek, Uprava RS za jedrsko varnost
- Alojz Habič, Anita Goršek, Ministrstvo za infrastrukturo
- Vesna Marinko, Andraž Murkovič, Agencija za okolje
- dr. Dušan Štrus, Državni svet
- mag. Hinko Šolinc, Ministrstvo za infrastrukturo
- Jana Krebelj, Primorske novice

Potrjen d n e v n i r e d:

1. Osnutek Zakona o ustanovitvi pokrajin

2. Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za leto 2018, EPA 731-VIII

3. Poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2018, EPA 711-VIII

4. Potrditev zapisnikov 28., 30., 31., 32. ter 2. izredne, 3. izredne, 4. izredne in 5. izredne seje komisije

5. Razno

Komisija je bila sklepčna in je potrdila dnevni red (13 ZA, 0 PROTI).

Ad 1)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj in Interesna skupina lokalnih interesov sta, na podlagi 16. in 20. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08, 73/09, 101/10, 6/14 in 26/15) obravnavali osnutek Zakona o ustanovitvi pokrajin, ki ga je pripravil vodja strokovne skupine za pripravo pokrajinske zakonodaje prof. dr. Boštjan Brezovnik s sodelavci, in na podlagi 66. in 89. člena Poslovnika Državnega sveta predlagali, da Državni svet na Vlado Republike Slovenije naslovi naslednjo

P O B U D O:

Vlada Republike Slovenije naj se v okviru svojih pristojnosti čim prej vključi v projekt ustanavljanja pokrajin, ki ga koordinira Državni svet na podlagi iniciative predsednika republike ter predsednikov združenj občin, in sodeluje s skupino strokovnjakov pod vodstvom prof. dr. Boštjana Brezovnika pri pripravi zakonodajnih predlogov oz. modela prenosa pristojnosti, sistema financiranja pokrajin in volitev v pokrajine.

Obrazložitev:

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj ter Interesna skupina lokalnih interesov sta se na skupni seji 2. 9. 2019 seznanili z osnutkom Zakona o ustanovitvi pokrajin, ki ga je pripravil vodja strokovne skupine za pripravo pokrajinske zakonodaje prof. dr. Boštjan Brezovnik s sodelavci.

Kot pojasnjuje pripravljavec osnutka Zakona o ustanovitvi o pokrajinah, je Slovenija izrazito fiskalno centralizirana, kar dokazuje tudi indeks fiskalne decentralizacije, ki uvršča Slovenijo med 28 državami članicami EU na 24. mesto. Nominalni podatki kažejo, da so slovenske občine podfinancirane za približno 9 %. Rezultat upravne in fiskalne centralizacije je dejanska centralizacija, ki se kaže s koncentracijo prebivalstva in delovnih mest v glavnem mestu (292.000 prebivalcev in skoraj 217.000 delovnih mest), kamor dnevno migrira najmanj 90.000 prebivalcev drugih območij Slovenije. Bistveno manjše število delovnih mest v drugih mestnih občinah, ki ne sledijo razvoju glavnega mesta. (npr. Ljubljana ima 26.6 % vseh delovnih mest v Sloveniji, Maribor 7,1 %, Celje 3,5 %), kaže na odsotnost policentričnega razvoja in s tem neenakomernega razvoja Slovenije.

Kot ugotavljajo državni svetniki, osnutek Zakona o ustanovitvi pokrajin temelji na konceptu 11 mestnih občin kot upravno-administrativnih, kulturnih, športnih in razvojnih slovenskih središč ter upošteva študijo o t. i. funkcionalnih regijah, ki obravnava navezanost prebivalstva na posamezne centre in mobilnost prebivalstva. Cilj predlaganega modela ustanovitve pokrajin v smislu teritorialne decentralizacije je enakomernejši in skladnejši razvoj vseh območij Slovenije. Kot pojasnjuje pripravljavec osnutka zakona, predlagana teritorialna členitev na 11 pokrajin s samostojno Ljubljansko pokrajino upošteva funkcionalne regije in razprave iz let 2007 in 2008 ter takratni zakonodajni predlog iz leta 2008, ki je predvideval ustanovitev 14 pokrajin z Mestno občino Ljubljana s statusom pokrajine. S predlagano teritorialno členitvijo se najprej želi preveriti, ali obstajajo na lokalni ravni povezave, ki bi sovpadale z mejami pokrajin. Dosedanje razprave na nivoju občin so že nakazale konstruktivne predloge za spremembo predlaganih rešitev v smeri združitve Spodnjega in Zgornjega Podravja v enovito pokrajino, ustanovitev samostojne pokrajine Posavje oz. Posavsko-zasavske pokrajine ter širitve Ljubljanske pokrajine na širšo Osrednjeslovensko pokrajino, ki bi združevala 26 občin ljubljanske urbane regije. Pretežni del strokovne skupine, ki vključuje 58

strokovnjakov, je naklonjen ustanovitvi 8 do 11 pokrajin, ki bi obsegale večji teritorij in večje število prebivalcev, ter postopnemu prenosu pristojnosti z države na pokrajine.

Državni svetniki podpirajo ustanovitev pokrajin kot nujni korak za decentralizacijo in uravnotežen razvoj Slovenije ter zagotavljanje kakovostnejšega življenja vseh prebivalcev Slovenije, saj se danes soočamo z velikimi razvojnimi razlikami med glavnim mestom kot najmočnejšim zaposlitvenim središčem in ostalimi območji. Ustanovitev pokrajin, ki je v končni fazi odvisna od politične volje Državnega zbora, ne sme voditi v povečanje upravno-administrativnega sistema države, ampak mora prenosu pristojnosti z države na pokrajine slediti tudi prenos kadra in virov financiranja pokrajine oz. fiskalna decentralizacija.

Predlagana teritorialna členitev Slovenije, ki temelji na konceptu 11 mestnih občin, lahko služi kot izhodišče za nadaljnjo razpravo, nikakor pa mestne občine, ki so sicer generator razvoja, ne morejo biti edini kriterij za členitev države na pokrajine. Smiselno je razmisliti tudi o kriteriju razvojnih regij, s katerimi občine ob odsotnosti pokrajin kompenzirajo razvojni zaostanek in imajo z njimi v pretežni meri pozitivne izkušnje. Ključno je, da se preveri že doseženo povezovanje oz. sodelovanje sosednjih občin ter da se občine in njeni prebivalci poistovetijo s pokrajino, v katero bi bile vključene. Državni svetniki pozdravljajo namero strokovne skupine, da se pri oblikovanju končnega predloga teritorialne členitve Slovenije prisluhne pobudam lokalnega okolja, s čimer se udejanja želja po ustanavljanju pokrajin od spodaj navzgor in s tem povečuje možnosti, da politika preseže nesoglasja in ustanovi pokrajine v skladu z interesi občin in njihovih prebivalcev. Državni svet meni, da bi se morali odločevalci zavedati pomena pokrajin za uresničevanje razvojnih politik in s tem zmanjševanja razvojnih razlik v Sloveniji ter ustanoviti pokrajine.

Ob obravnavi osnutka teritorialne členitve Slovenije državni svetniki poudarjajo, da je treba v procesu decentralizacije oblastnih funkcij oz. regionalizacije Slovenije najprej jasno dogovoriti pristojnosti pokrajin in katere naloge je država pripravljena prenesti na pokrajinski nivo ter šele na podlagi tega risati meje pokrajin. Istočasno je treba jasno dogovoriti tudi naloge, ki bi se prenesle z občinskega nivoja na pokrajine. Nabor nalog z vseh resornih ministrstev, ki sodijo v pokrajinsko pristojnost in služijo razvoju pokrajin, mora biti vnaprej dokaj jasno opredeljen (npr. na področju urejanja prostora, srednjega šolstva, sociale, urejanje vodotokov, kmetijstva, zdravstva itd.). Z opredelitvijo pristojnosti pokrajin je treba istočasno preveriti tudi finančni okvir nalog regionalnega pomena in lokalnih zadev širšega pomena, ki se prenesejo z države na pokrajine, in finančni okvir prenosa nalog z občin na pokrajine.

Državni svetniki poudarjajo, da pristojnosti pokrajin dajejo odgovor na vprašanje o oblikovanju območij in številu pokrajin. Odločitev države oz. politike, koliko in katere pristojnosti je pripravljena prenesti na nižji (pokrajinski) nivo, prinaša odgovor o oblikovanju območij in številu pokrajin. Če obstaja interes za prenos več pristojnosti z države na pokrajine, potrebujemo manj teritorialno večjih pokrajin, ki bi bile z večjim kadrovskim, finančnim in razvojnim potencialom kompetenten in močan sogovornik države in primerljive z drugimi evropskimi regijami. Če pa je želja, da dobimo bolj simbolične pokrajine, pa število niti ni pomembno in jih je lahko več, a v tem primeru kakšnega večjega premika k decentralizaciji Slovenije ne bo.

Pred odločanjem o ustanovitvi pokrajin morajo tako država kot njeni prebivalci dobiti vpogled v posledice ustanovitve pokrajin, to pa pomeni oblikovanje paketa vseh zakonodajnih predlogov, ki so potrebni za ustanovitev pokrajin: zakona o ustanovitvi pokrajin – teritorialna členitev; zakona o pokrajinah - ureja pravni status, področja nalog, pokrajinsko upravo, organizacijo pokrajin; zakona o prenosu pristojnosti; zakona o financiranju in zakona, ki ureja volitve.

Kot ugotavljajo državni svetniki, bo strokovna skupina pod vodstvom prof. dr. Boštjana Brezovnika, na podlagi procesa preverjanja osnutka Zakona o ustanovitvi pokrajin na ravni občin (ali obstajajo občinske povezave, ki bi sovpadale z mejami pokrajin) in poenotenja stroke, pripravila dokončen predlog teritorialne členitve Slovenije, pri določanju pristojnosti, sistema financiranja in volitev v pokrajine pa je omejena, saj je za to potrebno sodelovanje Vlade in resornih ministrstev. Zato Državni svet poziva Vlado, da se v okviru svojih pristojnosti čim prej vključi v projekt ustanavljanja pokrajin, ki ga koordinira Državni svet na podlagi iniciative predsednika republike ter predsednikov združenj občin, in sodeluje s skupino strokovnjakov pod vodstvom prof. dr. Boštjana Brezovnika pri pripravi zakonodajnih predlogov oz. modela prenosa pristojnosti, sistema financiranja pokrajin in volitev v pokrajine.

Ad 2)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je obravnavala Poročilo o izvajanju Resolucije o nacionalnem programu varnosti cestnega prometa za leto 2018 (v nadaljevanju: poročilo), ki ga je Državnemu zboru na podlagi 7. poglavja Resolucije o nacionalnem programu varnosti v cestnem prometu za obdobje od 2013 do 2022 v obravnavo predložila Vlada.

Komisija **se je seznanila** s poročilom, ki so ga predstavili in z odgovori na zastavljena vprašanja članov komisije dodatno pojasnili predstavniki Ministrstva za infrastrukturo in Agencije za varnost prometa.

Letno poročilo je pripravila Medresorska delovna skupina za spremljanje in izvajanje resolucije. Tako kot prejšnja leta je tudi za leto 2018 postavljena kritična meja glede števila žrtev prometnih nesreč, ki je ne bi smeli preseči: v prometnih nesrečah ne sme umreti več kot 96 oseb in več kot 592 oseb ne sme biti hudo telesno poškodovanih. Ta cilj je bil dosežen, saj je lani v prometnih nesrečah umrlo 91 oseb, kar je najnižje število od leta 1954, ko se je začela beležita uradna statistika prometnih nesreč, oz. je bila Slovenija pri izboljšanju stanja varnosti cestnega prometa v primerjavi z letom 2017 najuspešnejša evropska država, saj smo zmanjšali število umrlih za 13 %. To je tudi rezultat dela vseh deležnikov, vključno z lokalnimi skupnostmi. Najbolj je opazno izboljšanje pri voznikih enoslednih vozil, potnikih in kolesarjih, najpogostejši vzrok prometnih nesreč še zmeraj ostaja neprilagojena hitrost, ki se pogosto povezuje z vožnjo pod vplivom alkohola. S ciljem zagotavljanja boljše prometne varnosti se različni deležniki izvajali spodbujanje udeležencev v prometu k odgovornejšemu vedenju, spoštovanju predpisov in oblikovanju zavesti o pomenu prometne varnosti ter zagotavljanju varnejših vozil in cestne infrastrukture. Predstavnica Ministrstva za infrastrukturo je dodatno pojasnila, da so se z namenom varnosti cestnega prometa izvajale aktivnosti na področju ozaveščanja odgovornega ravnanja posameznikov, vzgojno-izobraževalnih in preventivnih organizacij, medijev, občin, represivnih in pravosodnih organov, gospodarskih družb, civilne družbe in državnih organov.

Kot izhaja iz poročila, je treba poudariti sistemske premike za izboljšanje prometne varnosti, ki bodo dolgoročno uravnovežili to področje. V zvezi s tem so bili izpostavljeni osrednji premiki na področju zagotavljanja večje varnosti v cestnem prometu, ki jih bosta uskladila Odbor direktorjev in Medresorska delovna skupina: a) nadgradnja in intenzivnejše izvajanje prometne vzgoje na vseh ravneh izobraževanja; b) umestitev zdravja kot integralnega dela prometne varnosti; c) okrepitev sistemskega upravljanja nevarnih cestnih odsekov; d) okrepitev področja nadzora (povečanje števila policistov na cestah, večji nadzor hitrosti, vzpostavitev sekcijskega merjenja hitrosti, spodbujanje uporabe prikazovalnikov hitrosti ter drugih ukrepov za umirjanje hitrosti).

Kot ugotavlja komisija, je za leto 2019 postavljen na področju prometne varnosti cilj, da v prometnih nesrečah ne sme umreti več kot 89 oseb in več kot 555 oseb ne sme biti hudo telesno poškodovanih. Z vsakoletnim zniževanjem cilja se želi približati zastavljenemu cilju, da do konca 2022 ne bo več kot 70 mrtvih in ne več kot 230 huje telesno poškodovanih oseb v prometnih nesrečah na slovenskih cestah. Obstaja zavedanje, da stanje ni zadovoljivo. Pristojni nosilci zato spremljajo stanje in si s številnimi ukrepi na različnih področjih prizadevajo ublažiti, če že ni možno odpraviti najpogostejše dejavnike tveganj prometnih nesreč. Trenutno je v javni razpravi novela Zakona o pravilih cestnega prometa, ki vsebuje rešitve za povečanje varnosti cestnega prometa, pri čemer pa je najpomembnejši dejavnik še zmeraj preventiva, kjer igra ključno vlogo Agencija za varnost prometa.

Komisija podpira izvajanje vseh ukrepov za zmanjšanje tveganj za nastanek prometnih nesreč, ki dajejo večje možnosti, da uresničimo zastavljene cilje na področju varnosti cestnega prometa. Komisija pozdravlja spodbudne lanskoletne rezultate varnosti cestnega prometa, ki se verjetno v letošnjem letu ne bodo ponovili, čeprav deležniki na področju varnosti cestnega prometa nadaljujejo s številnimi aktivnostmi. Pri tem komisija še posebej izpostavlja izjemno delo Agencije za varnost prometa, Policije in članov Zveze šoferjev in avtomehanicov, ki prostovoljno in aktivno sodelujejo v preventivnih akcijah.

Glede na to, da je prevelika hitrost med najbolj pogostimi dejavniki prometnih nesreč, se v lokalnih skupnostih pogosto poslužujejo uporabe merilnikov hitrosti kot preventivni ukrep za umirjanje hitrosti in s tem izboljšanje prometne varnosti. V povezavi s podatkom, da je Slovenija z 18 merilniki hitrosti na 1 mio prebivalcev na repu evropskih držav, se komisiji postavlja vprašanje izvajanja večjega nadzora hitrosti. Kot je bilo pojasnjeno, je na področju hitrosti dejavnih le 25 občinskih redarstev, ki nadzirajo hitrost le v 58 občinah. Na Agenciji za varnost prometa si prizadevajo umirjati hitrost s preventivnimi tablami in občinam omogočajo enoletni brezplačni najem merilnikov hitrosti, predvsem pa si želijo več nadzora hitrosti s strani občinskih redarstev.

Medtem ko veliko pozornosti namenjamo problematiki prevelikih hitrosti, kar je z vidika tveganj za nastanek prometnih nesreč tudi prav, pa komisija opozarja, da bi morali nasloviti tudi problem prepočasnih voznikov, ki tudi ogrožajo varnost prometa in lahko predstavljajo možen dejavnik prometnih nesreč. V zvezi s prakso neprimerne vožnje na avtocesti, ko vozniki na levem (prehitevalnem) pasu vozijo počasi in se dejansko prehiteva po desnem (voznem) pasu, kar predstavlja veliko tveganje za nastanek nesreč, komisija meni, da bi bilo treba izvajati bolj odmevne akcije in voznike ozaveščati o pravilih vožnje na avtocesti.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Ad 3)

Komisija za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je obravnavala Poročilo o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti v Republiki Sloveniji leta 2018 (v nadaljevanju: poročilo), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada.

Komisija se je seznanila s poročilom, ki so ga predstavili in z odgovori na vprašanja članov komisije dodatno pojasnili predstavniki Uprave za jedrsko varnost, Uprave za varstvo pred sevanji in Ministrstva za infrastrukturo.

Poročilo, ki vsebuje vsa dogajanja na področju varstva pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti, je namenjen širši javnosti s predstavitvijo stanja na tem področju. Lansko leto je minilo brez pretresov in je bil dosežen cilj varnosti ljudi pred nepotrebni škodljivimi učinki ionizirajočih sevanj. NEK je obratovala brez večjih težav in z dvema ročnima zaustavitvama - zaradi rednega remonta in zaradi odstranitve merilnih priključkov. V skladu z evropsko direktivo o jedrski varnosti se je nadaljeval evropski tematski strokovni pregled na področju staranja, v katerem sodeluje 19 držav EU in nekatere sosednje države. V okviru pregleda so posamezne države pripravile poročila, ki so si jih države članice medsebojno pregledovale. Na podlagi tega sta Uprava za jedrsko varnost in NEK pripravili načrt ukrepov za še večje izboljšave elektrarne na področju staranja.

Na podlagi sklepa Meddržavne komisije za spremljanje uresničevanja meddržavne pogodbe o solastništvu NEK je lani potekala priprava revizije programov razgradnje NEK in ravnanja z RAO in izrabljenim gorivom iz NEK, ki bo podlaga za določitev spremenjene višine prispevka za financiranje razgradnje objekta in končno odlaganje RAO in izrabljenega goriva, ki ga slovenska in hrvaška stran vplačujeta vsaka v svoj sklad. Do konca obratovanja NEK je treba namreč v skladu zbrati dovolj sredstev za financiranje razgradnje objekta in za končno odlaganje RAO in izrabljenega goriva, poleg tega se iz sklada plačujejo tudi nadomestila za prizadete lokalne skupnosti. Kot ugotavlja komisija, je bila lani v NEK končana gradnja objekta za manipulacijo z opremo, ki bo omilila težave zaradi zamud z gradnjo odlagališča v Vrbini do leta 2022. Medtem ko Slovenija ponuja hrvaški strani odlagališče v Vrbini, kjer se nadaljujejo aktivnosti za izgradnjo, na Hrvaškem poteka razprava o gradnji lastnega odlagališča ob meji z BiH. Do konca 2018 ni bil sprejet dogovor o skupnem odlagališču, ki bi bil sprejemljiv za obe strani. Na odlagališču hidrometalurške jalovine Boršt nekdanjega rudnika urana v Žirovskem vrhu niso bile rešene težave s plazenjem hribine, zato se nadaljuje iskanje rešitev. Leta 2018 ni bilo večjih problemov pri izvajalcih sevalnih dejavnosti.

Kot je bila komisija seznanjena, ostaja glede na dosedanje dinamiko izvajanja gradnje odlagališča nizko in srednje-radioaktivnih odpadkov v Vrbini in ravnanja vpletenih organov velik izziv, kako bo NEK obratovala, če odlagališča še ne bo, ko bodo zapolnjene skladiščne kapacitete za odpadke v elektrarni. Komisijo je zanimalo, kaj se bo dejansko zgodilo, če bodo tudi v nadaljevanju nastale zamude in odlagališče ne bo pravočasno zgrajeno, pri čemer iz poročila izhaja, da je za normalno obratovanje NEK nujno zagotoviti začetek prevzema nizko- in srednje-radioaktivnih odpadkov v letu 2023. Prav tako je komisijo zanimalo, koliko časa se bo še čakalo na odgovor sosednje Hrvaške, ali se bo pridružila skupnemu odlagališču ali ne. Kot je bilo pojasnjeno, Agencija za radioaktivne odpadke vodi postopke umeščanja v prostor in pridobivanja gradbenega dovoljenja za odlagališče nizko in srednje-radioaktivnih odpadkov v Vrbini, čeprav Slovenija s sosednjo Hrvaško formalno še ni dogovorila skupne rešitve. Trenutno poteka tudi presoja vplivov na okolje in odziva Hrvaške in stranskih udeležencev v postopku še ni. Komisija je bila seznanjena, da koncept gradnje odlagališča v Vrbini omogoča odložitev le slovenskega dela odpadkov iz NEK in tudi vseh odpadkov iz NEK, če se Hrvaška odloči sodelovati v slovenskem projektu. Zaenkrat se pričakuje, da bo gradnja odlagališča izvedena pravočasno. Zelo verjetno je, da bo letos na ravni meddržavne komisije potrjena odločitev, da skupne rešitve Slovenija in Hrvaška ne moreta poiskati, to pa pomeni, da vsaka stran poskrbi za svoj delež odpadkov iz NEK. Pojasnjeno je tudi bilo, da skupne rešitve do zdaj ni bilo mogoče poiskati, ker Hrvaška zahteva, da bi moralo skupno odlagališče rešiti tudi problem njihovih t.i. institucionalnih odpadkov, ki jih začasno skladiščijo na svojem ozemlju.

Člane komisije je zanimalo, kakšen je obseg nadzora snovi s potencialnim sevanjem (npr. staro železo, odpadki, peleti, itd), ki se uvozijo ali prevažajo preko ozemlja Slovenije, in na kakšen način

se dejansko prepreči vnos takih snovi v Slovenijo. Pojasnjeno je bilo, da je vsaka predelava starega železa podvržena obveznim meritvam, pri čemer so vzpostavljeni protokoli za primer najdbe vira sevanja. Lani je bilo malo intervencij, je pa v povprečju letno okoli deset primerov, ko se v odpadnem železu najdejo viri sevanja, ki jih ne bi smelo biti (npr. lovilniki požarov). Če se na ozemlju Slovenije kot tranzitne države pri prevozu odpadnih kovin iz Balkana proti Italiji najdejo viri sevanja, se jih vrne v državo izvora, če pa to ni možno oz. izvirajo iz Slovenije, se jih odda v centralno skladišče radioaktivnih odpadkov v Brinju. V zvezi z zaznamim rahlim povečanjem prisotnosti cezija med merjenjem v zimskem času, so želeli s posebno študijo ugotoviti morebitno povezavo sevanja z uvozom peletov iz držav, ki so bile najbolj kontaminirane v času černobilske jedrske nesreče (npr. Belorusija). Študija ni pokazala povezave, čeprav je v peletih iz omenjenih držav bolj prisoten cezij, vendar predstavniki Uprave za jedrsko varnost hkrati poudarjajo, da povišano sevanje ne ogroža zdravja prebivalcev.

V zvezi z izvajanjem meritev prisotnosti radona v vzgojno-izobraževalnih ustanovah je bilo članom komisije pojasnjeno, da Uprava za varstvo pred sevanji že več kot deset let financira izvajanje meritev koncentracije radona v vzgojno-varstvenih, zdravstvenih in kulturnih institucijah in na podlagi ugotovitev se izvedejo različni ukrepi, ki so lahko organizacijske narave, lahko pa so potrebni tudi gradbeni posegi. V skladu z Zakonom o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in jedrski varnosti nosi stroške za sanacijo resorno ministrstvo, ki pokriva dejavnosti, ki se izvajajo v tovrstnih objektih. V zadnjih letih Uprava za varstvo pred sevanji tudi omogoča, da si vzgojno-izobraževalne institucije brezplačno izposojajo merilnike in na podlagi njihovih rezultatov pripravi načrte uradnih vsakoletnih meritev.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Ad 4)

Komisija je brez pripomb potrdila zapisnike 28., 30., 31., 32. ter 2. izredne, 3. izredne, 4. izredne in 5. izredne seje komisije (12 ZA, 0 PROTI).

Ad 5)

V okviru te točke ni bilo razprave.

Sekretarka
Meta Štembal

Predsednik
Dušan Strnad